

ZÁRÓBESZÁMOLÓ

László Alexa Pálma

Készült a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC) hallgatói mobilitási
programjának keretében

2021/2022 tavaszi félév

Záróbeszámoló

László Alexa Pálma

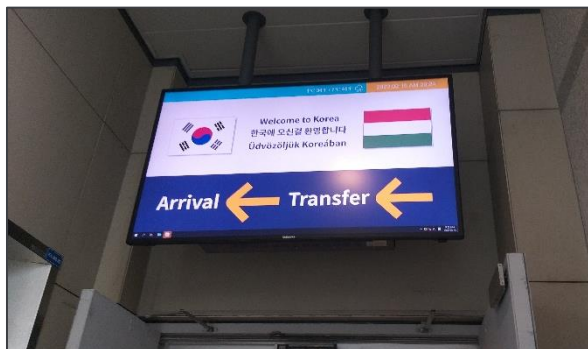
Nemzetközi gazdálkodás alapszak angol nyelven,

Külkereskedelmi Kar

László Alexa vagyok a Budapesti Gazdasági Egyetem másodéves nemzetközi gazdálkodás szakos hallgatója. A BGE és az OBIC mobilitási programjának hála a 2021/22-es tavaszi szemeszterben Dél-Koreában, a Kookmin University-n Üzleti Adminisztráció szakon tanulhattam, és ezen beszámoló keretein belül szeretném az itt töltött időszakomat szakmai és közösségi szempontból bemutatni.

A kezdetek

A kiutazás előtt számos feladat várt rám, hiszen Dél-Koreában 2022 februárjában a pandémia még javában folyt, az esetszámok igen magasak voltak, így a beutazás korlátozott és feltételekhez kötött volt. Nagyon érdekes volt látni, hogy ők hogyan kezelik ezt a vírusos időszakot. Ez először elég ijesztőnek tűnt, hiszen a teendők és a kockázatok száma megnőtt, de a kiutazásunk végül zökkenőmentesen zajlott. Először is a kiutazás előtti 24 órában (a repülőgép indulása előtt) egy negatív PCR tesztet kellett produkálnom, aminek a reptéren az angol nyelvű igazolását be kellett mutatnom (induláskor és leszálláskor is). Ferihegyen még indulás előtt találkoztam Fannival (mindketten a Kookmin University-n tanultunk ebben a félévben az OBIC ösztöndíjának köszönhetően). Szerencsére Budapestről heti egyszer indul közvetlen járat Szöulba, így 12 órával a felszállásunk után már az Incheon International Airporton is találtuk magunkat.

A reptéren aztán számos szigorú ellenőrzésen kellett átesnünk, viszont ez mind gördülékenyen zajlott. Igaz, akkor még nem így éreztük, visszagondolva viszont

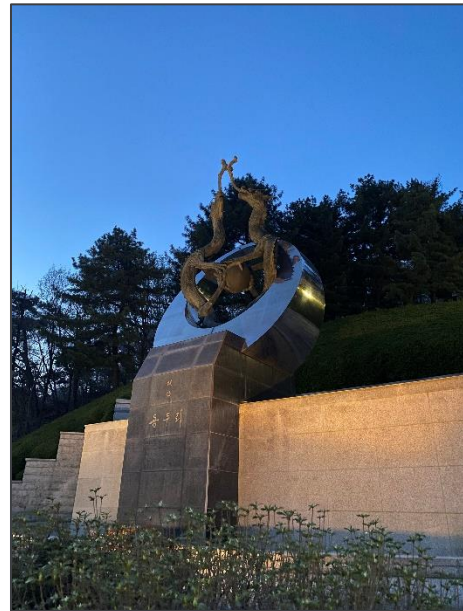
hihetetlen rendszerezett és profi volt a szervezés a reptéren. Ahogy beléptünk a reptérre, a karantén-ügyintézés rengetegébe csöppentünk. Az asztalok egyfajta „állomásként” szolgáltak, volt, ahol a negatív PCR tesztünket kellett bemutatni (ezt egyébként csak kinyomtatva fogadták el és el is vették a papírt tőlünk, így érdemes több példányban nyomtatni). Ezután a karanténszállásunkkal kapcsolatos adatokat kellett bediktálni, amit később egy másik asztalnál ellenőriztek is. A személyzet felhívta a kontakt személyünket (esetünkben a szállásadóinkat), hogy ellenőrizzék, tényleg ott töltjük el az 1 hetes karanténunkat. Amikor erről megbizonyosodtak, letöltötték a telefonunkra a karanténos applikációt, ahol minden nap kétszer jelentenünk kellett a testhőmérsékletünket, valamint jelezte a GPS helyzetünket is, így biztosítva azt, hogy nem hagyjuk el a szobánkat.

Szerencsénkre a szállás elfoglalása nagyon egyszerű volt, az Airbnb-n keresztül foglaltuk, és egy plusz díj ellenében ki is jöttek értünk a reptérre, így megkönnyítve a dolgunkat, hiszen tömegközlekedést nem használhattunk az utazásra, tehát vagy a karanténtaxi vagy egy ismerősünk autója maradt az egyetlen lehetőségünk. Másnap reggel 9-kor kissé nehezen és az időeltolódástól fáradtan megindultunk a második PCR tesztre, ami sajnos egy kültéri sátorban helyezkedett el, így a -10°C-ban kellett várakoznunk. Mi még így is szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hiszen nyitás előtt odamentünk és az első pár sorszám egyikét kaptuk meg, valamint az Airbnb hostunk elvitt minket kocsival (megint egy plusz díjért), így megspóroltuk magunknak az elképesztő hidegben való sétálást, azonban a hideg szélben való álldogálást így is kifejezetten nehezen viseltük. A tesztelés itt tömegesen zajlik, szinte már futószalagon, állomásról állomásra kell menni. Nulladik állomásnak hívnám, hogy mindenekelőtt egy kirakott QR-kódot be kell szkennelnünk a telefonunkkal és kitölteni a kérdőívet az adatainkkal, ezután az első állomáson a sorszámomat kellett odaadnom, majd a másodikon igazolnom magamat, ahol a születési évemet kellett beírnom egy kihelyezett billentyűzet segítségével. A harmadik részen megkaptam a szükséges eszközöket a teszteléshez, valamint az adataimat tartalmazó matricát, amit a levett mintára raknak. A negyedik ablakhoz érve egy üveg választ el a tesztelő személytől, aki a két kezének hagyott lyukból kinyúlva veszi le a tesztet, majd a következő, ötödik állomáson a már elvégzett tesztet kellett leadnom. Végül már csak a kézfertőtlenítés volt hátra, és irány vissza a karantén. A következő egy hétben

próbáltunk akklimatizálódni, ám a karantén kissé nehézkessé tette az átállásunkat. Szerencsére mi Fannival egymás melletti szobákat kaptunk és rengeteget telefonáltunk napközben, így talán egy fokkal kevésbé éreztük magunkat egyedül. A karantén leteltével még egyszer meglátogattuk a Közegészségügyi Központot, ahol levették a harmadik PCR tesztünket is. Miután SMS-ben megküldték, hogy ez is negatív, másnap éjjeltől már szabadon mozoghattunk. Az elkövetkezendő pár napban koreai telefonszámot és mobilinternetet, valamint közlekedési kártyát intéztünk, hogy megkönnyítsük a városban való mozgást. Végezetül átköltöztünk az új Airbnb szállásunkra, ami a következő 4 hónapig az otthonunkként szolgált.

Az egyetem, tárgyfelvétel, a tárgyak és a szemeszter

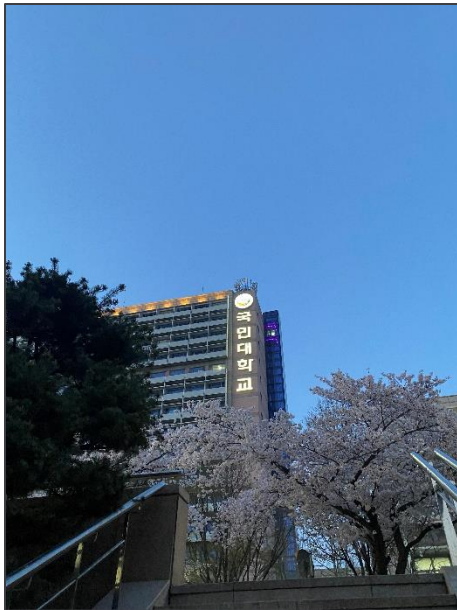
Az egyetem Dél-Korea fővárosában, Szöul külvárosában, a Bukhansan Nemzeti Park közelében található. A Kookmin University az első magánegyetem a Japán megszállást követően, ahol jelenleg több mint 18.000 diák tanul, köztük több mint 2200 nemzetközi tanuló. Márciusban az orientációs nap egy online Zoom meeting keretében zajlott a magas esetszámok miatt, ahol bejelentették, hogy a tanítás első 2 hete online lesz biztonsági okok miatt, ám végül sajnos az első zh hétig online rendszerben maradtam. A meeting alatt megmutatták az

egyetemi rendszereket, amit többé kevésbé már ismertünk. Az egyetemi rendszerek merőben különböznek az otthoniaktól, valamint egy kis koreai tudás sem árt hozzájuk, habár a Google Fordító bővítménye is elég segítségként szolgált. A tárgyfelvétel itt is verseny alapon működik, így a meghirdetett időpontokban a számítógép előtt váraкоztunk.

Én végül 5 tárgyat vettem fel, ám ez sem volt zökkenőmentes, végül az „Add & Drop” időszak alatt (az első hét alatt az egyetem megengedi, hogy a diákok megnézzék az órákat és leadhassunk vagy felvehessünk másikat) én is adtam le tárgyakat és sikerült felvennem azokat, amikről a tárgyfelvételi időszakban lecsúsztam. Végül

minden tárgyat sikeresen felvettem: Basic Korean, Korean Society and Culture, SCM

& Logistics, Marketing Strategy és Business Ethics. Szerencsére az SCM & Logistics, valamint a Marketing Strategy tárgyait el is fogadta a BGE, így 2 kötelező tárgyat is el tudtam végezni a Kookmin-on.

A **Basic Korean** tényleg nagyon kezdő volt, megtanultunk írni és olvasni az első hónapban, később pedig az egyszerűbb igéket, mellékneveket és a mondatalkotásokat is megtanultuk. A **Korean Society and Culture** óránkon a koreai történelemről, kultúráról, tradíciókról és a társadalomról tanultunk. Ezen az órán 2 db zh

volt, 1 db egyéni beadandót és egy csoportos prezentációt kellett csinálnunk. A prezentációs csoportokat érdeklődési kör alapján bontották szét, ahol én az észak-koreai menekültekről szóló témát választottam, mivel ezzel kapcsolatban már könyvet is olvastam. Még a prezentáció előtt ellátogattunk a koreai demilitarizált zónához egy tervezett túra keretein belül a svéd barátainkkal, akik szintén ebben a témában prezentáltak az órán. Nagyon tanulságos volt a túra, örülök, hogy láthattuk a világ egyik legszigorúbban őrzött határát élőben is. A **Supply Chain Management & Logistics** tárgy az egyik kedvenceim közé tartozott, igaz, rengeteg beadandó feladatot kaptunk, ezek tényleg segítettek elmélyíteni a tudásunkat. A **Marketing Strategy** tárgy során midterm és final prezentációt kellett előadnunk 3-6 fős csoportokban, valamint egy final exam-et írni a prezentációkkal kapcsolatban. Erre a tárgyra előkövetelmény volt a Marketing alapjai, és mivel én ezzel a tárggyal otthon már kész voltam, a cserediák koordinátoromnak elküldtem a teljesítésről szóló pdf-et és ő regisztrált engem erre a tantárgyra. Végezetül a

Business Ethics tárgyat is felvettem, főként az ösztöndíj miatti fenntarthatósági tárgy teljesítéseként, ám a végére nagyon megszerettem ezt a tárgyat is. A professzorunk nagyon fiatal volt és könnyen megtaláltuk vele a közös hangot, ezáltal egyszerűbbé téve az órai beszélgetéseket. A kurzus főként a vállalatok etikus, környezettudatos, valamint fenntartható viselkedéséről szólt. Az órák interaktív módon zajlottak, folyamatosan lehetett kérdezni, és a professzort is érdekelte a véleményünk minden témakörrel kapcsolatban. Az órai aktivitásért cserébe plusz pontokat is kaphattunk, amik az év végi jegyeinkbe is beleszámítottak.

Elsősorban tanultunk a fenntarthatóságról mint alapvető probléma minden vállalkozás számára. Nagyon fontos számukra, hiszen a fenntarthatóságra szüksége van az összes üzletnek a hosszútávú túléléshez. A „greenwashing”, azaz zöldre mosás, reklámstratégia is szóba került, ahol a cégek környezetbarátnak tettetik magukat vagy egy terméket. Ez a témakör számomra teljesen új volt, viszont érdekes és figyelemfelkeltő, ezek után biztos, hogy jobban fogok figyelni ezekre. Ezen kívül a vállalati fenntarthatósági teljesítmény méréséről is tanultunk, és hogy milyen beszámolókat (fenntarthatósági beszámoló, szociális audió, szociális felelősségi és környezeti hatási beszámoló) használnak erre. Ezen felül tanultunk a Ceres-ről, ami egy befektetőkből, környezetvédelmi szervezetekből és egyéb közérdekű csoportokból álló nem kormányzati hálózat, ami a fenntarthatósági kihívások kezelésére és hirdetésére fókuszál. A Ceres által elindított GRI-ről (Global Reporting Initiative) is szó esett, ami egy több mint 300 globális szervezetből álló konzorcium, ami a fenntarthatósági intézkedések szabványosításaira igyekszik megoldást találni. Ami számomra még pozitív élményt nyújtott, hogy egy hetet áldoztunk még pluszban külön a fenntarthatóság és természetes környezet témakörre, még jobban elmélyítve a már tanultakat. Itt szóba jött például a 2016-os párizsi klímaegyezmény, de a 2015-ös Clean Air Act is, felhívva a figyelmünket a klímaváltozás veszélyeire és a kihívások fontosságára. Véleményem szerint ez igen fontos, főleg mivel a hirtelen gazdasági fejlődésüknek köszönhetően 2015-ben még a világ 13. legnagyobb üvegházhatású gáz kibocsátó országának számított Korea. Az itt megszerzett tudásomat a témával kapcsolatban biztosan rengeteget fogom kamatoztatni, hiszen nem csak hétköznapi témákat érintettünk, hanem a cégek fenntarthatóságáról is rengeteget tanultunk. A jövőben akár az egyetemen különböző projektekben vagy a későbbiekben a

munkahelyemen hasznát fogom venni. Amire már most figyelek azok a hamis jelzések a fenntarthatósággal kapcsolatban, azaz a greenwashing, hiszen nagyon erkölcsstelennek tartom és semmiképp nem szeretném támogatni ezeket a cégeket.

A március végül nagyon gyorsan eltelt, bekerültünk az egyetemi rendszerbe és próbálkoztunk felvenni a koreai ritmust. Nekem márciusban sikerült végül felvennem a kapcsolatot a koreai taekwondo klubbal, akikkel előzetesen beszéltem, és lemenni az első edzéseimre. Teljesen más kultúra fogadott, mint amit megszoktam, mindenki nagyon kedves és segítőkész volt. A taekwondo egy Dél-Koreából származó harcművészet és olimpiai sport, ami a mai napig nagyon népszerű és megbecsült itt. Szinte minden egyetemen van taekwondo szak,

így edzőtársaim közül mindenki ezt tanulta. Mivel az áprilisi, Dél-Koreában rendezendő Világbajnokságra még otthon kvalifikáltam magam, így megkezdtem a felkészülésemet kint is a versenyre a klub többi indulójával együtt. A verseny nekem végül komolyabb eredmény nélkül zárult, ám csapattársaim 7 db korosztályos világbajnoki éremmel zárták a viadalt. Büszkén mondhatom, hogy velük együtt készültem és minden tőlem telhetőt megtettem. A hónapok alatt betekintést kaptam, hogy milyen kemény munka van egy világbajnoki érem mögött, így remélem későbbiekben ezt a tudásomat is kamatoztathatom.

Az április nem csak az edzések és versenyek miatt volt sűrű, hanem az évközi zhat is ebben a hónapban írtuk. Mivel a járványhelyzet még nem tette lehetővé, ezeket online oldottuk meg. Merőben más viszont az online vizsga Koreában, mint Magyarországon. Először is, minden vizsgán 2 db kamerára volt szükségünk: egy, ami előlről, egy pedig oldalról vett minket és a számítógépünk kijelzőjét a csalások elkerülése végett. A vizsgák abszolút teljesíthetők voltak, számomra azonban kicsit zsúfolt volt a hét a sok plusz beadandó miatt.

Májusban végül végre bemehettünk a campusra és szinte minden óránk jelenléti vagy hibrid rendszerben zajlott. Nagyon élveztük a személyes kontaktot, hiába találkoztunk már az iskolán kívül a szaktársainkkal, így az órák hangulatát ez teljesen feldobta. A május beköszöntével a jó idő is megjött, ezáltal még több kiránduláson vettünk részt. Ellátogattunk több alkalommal a palotába, meglátogattuk a demilitarizált övezetet, valamint megmásztuk a Bukhansan-hegyet. Ezen kívül sokszor sétáltam az Airbnb-m melletti környéken, a közeli parkokba és hegyekre.

A június végül nagyon gyorsan elérkezett és el is repült, emellett nem csak a hazautazásunkat, de az év végi vizsgákat is magával hozta. Az utolsó héten írtunk minden zh-t, kivéve a SCM & Logistics tárgyból, mivel itt egy 4000 szavas beadandó volt a vizsgafeladatunk. Szerencsére minden tárgyat sikeresen teljesítettem és 3 A, valamint 2 B jeggyel zártam, amit én sikerként könyvelek el egy ilyen versenyorientált oktatási környezetben. A vizsgahét után Fannival elutaztunk Jeju szigetére és Busanba, ami a szemeszter egyik legjobb heteként él az emlékezetemben, hiszen csodálatos napokat töltöttünk a mesés városokban, és Korea még egy arcát sikerült megismernünk.

Fenntarthatóság Koreában

Mint említettem, sajnos a helyzet nem a legjobb a fenntarthatósággal kapcsolatban. Ha elvitelre kérünk kávé, mindenhol egyszer használatos műanyagban kapjuk azt, sőt, sokszor még helyben fogyasztáshoz is. Ezen felül a szívószálak is műanyagok és még plusz műanyagba is be vannak csomagolva. És ez csak egy iparág egy terméke a sok közül, ami ennyi műanyagot használ.

A kényelmi boltokban (7eleven, GS25, CU stb.) szintén rengeteg műanyaggal találkozhatunk, szinte minden étel műanyagba van csomagolva, sőt, sokszor duplán, ami igen aggasztó. Ezen felül az utcákon megdöbbenően nehéz volt kukákat találni,

viszont az összes boltban, épületben, valamint családi házban nagyon tudatosan és szelektíven gyűjtenek! A szelektív hulladékgyűjtést nagyon komolyan veszik, többféle kategóriába sorolják őket és csak elmosva dobják ki a kukába. Követendő példaként áll előttem a precizitásuk a szelektív hulladékgyűjtésben és a kint töltött idő alatt nagyon sokat fejlődtem ezen a téren.

A hirtelen megugrott gazdasági fejlődés sok társadalmi és környezeti problémát okozott az országban, például jövedelemegyenlőtlenség és a romló levegőminőség, valamint jelentősen megnőtt az ökológiai lábnyomuk. Ennek megoldására az ország elhatározta magát a 2030 Agenda for Sustainable Development Goals (Fenntartható Fejlődési Célok) mellett a 2015-ös ENSZ közgyűlésen. 2018-ban a kormány megalapította a koreai SDG-t (vagyis K-SDG-t) az ország egyedi kihívásainak kezelésére. A koreai fenntarthatósági célok 17 célból, 122 „feladatból” és 214 indikátorból állnak. A célok közt található a tiszta víz és higiénia, megfizethető és tiszta energia, fenntartható városok, de a béke és egyenjogúság is szerepel a listán. Ezen felül a fenntarthatósági bizottság és a kormány fenntarthatósági jelentéseket publikál majd minden második évben a K-SDG-k alapján.

Pénzügyek Koreában

Dél-Korea hivatalos pénzneme a dél-koreai von (KRW), ami jelenleg 0,30 magyar forintnak felel meg. Kiutazás előtt érdemes váltani némi készpénzt, ami lehet von vagy dollár/euró is (habár, amikor én mentem, a reptéri váltó zárva volt a Covid miatt). Később, ahol lehetséges, érdemes bankkártyával fizetni – sokkal kedvezőbb, mint készpénzt kivenni/átváltani.

Az ATM-ekkel sem volt problémám, de azzal számolni kell, hogy 30.000 von után kb. minimum 3600 von plusz költséget számolnak fel, ezen felül pedig még a saját bankunk is levon majd valamennyit. Sajnos a közlekedéshez viszont elengedhetetlen a készpénz, mivel az úgynevezett „T-money card”-ot (koreai közlekedési kártya, ami az egész ország területén használható) csak készpénzzel tudjuk feltölteni. A feltöltés nagyon egyszerű, szinte minden metró aluljáróban található kártyafeltöltő automata, valamint a legtöbb kényelmi boltban is fel tudjuk tölteni őket csupán érintéssel és készpénzzel. Viszont, ha van koreai bankkártyánk, akkor a közlekedési eszközökön

azokkal is fizethetünk érintéssel, így nincs szükségünk külön közlekedési kártyát venni. Ezen felül szinte csak a piacokon van szükségünk készpénzre, ugyanis a boltok, éttermek és áruházak kb. 99%-ban fizethetünk a kártyáinkkal.

Ez a nagymértékű és fejlett gazdaság nem volt mindig jellemző, hiszen az ország 50 évvel ezelőtt még a világ legszegényebbei közé tartozott. Azonban ma már a világ 12. legnagyobb gazdaságai között tartják számon a kitartásuknak és szorgalmuknak köszönhetően. Korea olyan gyorsan és olyan sokat fejlődött a koreai háború után, hogy a szakértők a „Csoda a Han folyón” kifejezéssel illetik ezt az időszakot.

Az 1960-as években az ország a nulláról indult, infrastruktúraépítésbe, könnyűiparfejlesztésbe és exportorientált gazdaságba fektettek be. Ezen felül a társadalom is összefogott és egy „Save the country” mozgalom keretén belül az emberek összeadták az arányaikat az államadósság törlesztéséhez.

Az igazi változást azonban a családi vállalatcsoportok azaz csebolok hozták. A csebolokat tradicionálisan koreai családok alapították és a mai napig az ő irányításuk alatt állnak. Ilyen cégcsoportok például a Samsung, LG és a Hyundai is, amelyeket konglomerátumoknak is hívunk, hiszen több iparágban is jelen vannak egyszerre. Ezek a cégek tényleg hatalmasok és rengeteg koreainak biztosítanak munkát. A Samsung például 320.000, a Hyundai pedig 265.000 embert foglalkoztat.

A koreaiak nagyon büszkék az elért eredményeikre, így a koreai társadalom és kultúra órámon is tanultam a koreai gazdaságról. Dél-Korea manapság már példa a fejlődő országok számára az elmúlt 60 év sikeres fejlődésének köszönhetően. Leginkább autók, kőolajtermékek, autóalkatrészek, hajószerkezetek, mobil távközlési eszközök és műanyag termékek exportjával foglalkoznak, ám ezen felül a világ 3. legnagyobb exportáló országa kozmetikai és arcápolási termékekből is. A koreai arcápolás nagyon elterjedt világszerte és országszerte is. Szerencsére volt lehetőségem kipróbálni és megszeretni a termékeiket, így ezek után én is koreai arcápolási termékeket fogok rendelni.

A koreai gazdaság nagyban függ a nemzetközi kapcsolataiktól és a világgazdaságtól, ami sebezhetővé teszi. A jövőbeni kihívásai közé tartozik az öregedő társadalom és a nyugdíjhelyzet, a negyedik ipari forradalom, a hatalmas szükség a technikai

innovációra a járműpiacon, valamint a Covid jövőbeni hatásai is. Ezen felül számos geopolitikai esemény is befolyásolja, és mivel exportorientált a gazdasága, ez hatalmas kockázat, így érdemes lehet országon belül terjeszkedni és átrendezni a gazdaságot egy biztonságosabb és ezáltal akár stabilabb pénzügyi és gazdasági fejlődéshez. Úgy gondolom, hogy a koreai gazdaság rengeteget fejlődött az elmúlt évek alatt és csodálatra méltó az emberek szorgalma, kitartása és összefogása. A fejlesztéseik követendő példák lehetnek bármely országnak, hiszen láthatjuk, hogy szinte a nulláról, különösebb természeti erőforrások nélkül is jelentős gazdasági fejlődést lehet elérni kellő kitartással és tervezéssel.

Kedvenc helyeim, avagy mit nem érdemes kihagyni, ha Koreában járunk

Számomra az egyik legkedvesebb hely, a Gyeongbokgung Palota lett, számos alkalommal jártunk itt Fannival és mindig elvarázsolt minket. A palota nem csak gyönyörű épületével és hangulatával kápráztatott el bennünket, de nagyon meglepő volt a modern és a tradicionális találkozása

is. A kapuja előtt rengeteg felhőkarcoló helyezkedik el, ami a modern Szöulra abszolút jellemző, ám ahogy belépünk a palotába a nyüzsgés megszűnik.

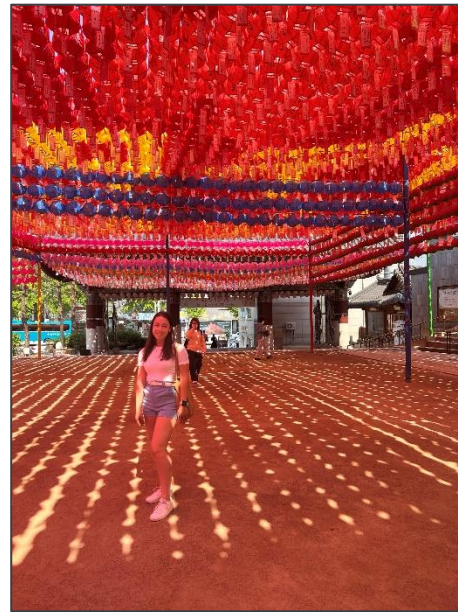

A demilitarizált zóna (DMZ), azaz egy pillantás az észak-koreai határra: Régóta a bakancslistámon szerepelt ez a helyszín, ugyanis számos könyvet olvastam a témában. Számomra nagyon érdekes, egyben rettentő is a ma kialakult helyzet a két ország közt, valamint az észak-koreai menekültek útja és sorsa is foglalkoztat. „A lány hét névvel” szinte kötelező olvasmány azok számára, akiket érdekel a témakör. A túra során betekintést nyerhettünk a demilitarizált zónába, ami a világ egyik legjobban őrzött határa a mai napig, a kilátóból távcsövek segítségével láthattunk észak-koreai katonákat és a „propaganda” falujukat is. Ezen felül a 3. alagutat is megnézhattük, ám ide semmit nem vihattunk le, így nem tudtuk megörökíteni, viszont az élmény maradandó. A túra során szerintem mindannyian sokat tanulhattunk, ugyanis az idegenvezetőnk rengeteget mesélt a két Korea közötti konfliktusról, ami számomra igen hasznosnak bizonyult, hiszen a Korean Society and Culture órán ezt a témát választottam a prezentációmként. Összességében úgy gondolom, hogy akit kicsit is érdekel a téma, megéri ellátogatni, ezután biztosan átértékeljük a problémáinkat is magunkban.

A következő egyik kedvenc látnivalóm a Jogyesa buddhista templom volt. A koreaiak körében nagyon népszerű vallás a buddhizmus, a vallásos lakosság kb. 46%-a

buddhista. A 14. században épült templom a mai napig az egyik fő templom, ami számos kulturális eseménynek ad helyet: Buddha születésnapja, rituálék, előadások és szertartások.

Említésre méltó még a COEX Mall és a benne található Starfield Könyvtár is. A kétszintes könyvtár 13 méter magas könyvespolcokkal, valamint több mint 50.000 könyvvvel rendelkezik, amiket bármikor ingyenesen olvashatunk a könyvtár területén belül. A hangulata azonnal elvarázsolt, kicsit mintha Harry Potter világában találtam volna magam. Sajnáltam, hogy viszonylag messze található az egyetemtől, különben biztos sokat jártam volna ide tanulni/órákat hallgatni.

Utolsóként (igaz napokig tudnék még kedvenc helyeimről beszélni, hiszen számomra még a sarki kávézó is nagy élmény volt) Jeju szigetét említeném meg. A tanév végeztével Fannival elrepültünk Jeju szigetére. Jeju egy gyönyörű vulkanikus eredetű sziget 80 km-re a Koreai-félszigettől és 180 km-re Japántól. Első utunk a méltán híres Jeongbang-vízeséshez vezetett. Ez az egyetlen vízesés Koreában, ami közvetlenül a

tengerbe folyik. A 23 m magas vízesés 2 sávon folyik és gyönyörű látvány, számos koreai legenda is fűződik hozzá.

Ezután a Hamdeok-partot látogattuk meg, amitől az ember rögtön megérti, miért is hívják Jeju-szigetet Korea Hawaii-jaként. A homokos part és a kristálytisztá víz gyönyörű látványt nyújt, valamint nyáron a hőségben a strandolás is jólesik.

Egy napot Udo szigetén is töltöttünk, ami kifejezetten nagy turistalátványosság Jeju szigetén belül. Először elbuszoztunk a kikötőbe és onnan komppal mentünk át a szigetre. Ott szinte mindenki bérel valamilyen közlekedési eszközt és egy egész napos/délutáni programként körbejárja a szigetet. Mi az elektromos bicikli mellett döntöttünk, mivel így tekerés közben is csodálhattuk a mesés tájat. A sziget egy 6,18 km²-es lávafennsík számos gyönyörű kőzettel és látnivalóval.

Ha Jeju szigetén járunk, nem szabad kihagyni ezt a különlegességet, biztosan örök élmény marad. A lehetőség a sziget körbebiciklizésére hatalmas plusz élményt adott a nyaraláshoz, hiszen ez egy nem mindennapi program, főleg Koreában, ahol nagyon kevés biciklissel találkozunk.

Őszintén szólva ez alatt az 5 hónap alatt rengeteg élménnyel, tapasztalattal, tudással, és nem utolsósorban, barátsággal gazdagodtam, amikre mindig szívesen fogok visszaemlékezni. Ez alatt az idő alatt rengeteget tanultam magamról, hatalmas önismereti túra is volt ez

az időszak. A koreai élményeimhez a Kookmin is nagyban hozzájárult, és remélem, az itt szerzett tudásom segítségemre lesz az elkövetkezendő szemeszterekben. A búcsúzás mindig nehéz, így ebben az esetben is az volt, igaz, remélhetőleg nem örökre szól. Szöulra mindig a második otthonomként fogok tekinteni, annyira a szívemhez nőtt, és bármikor hezitálás nélkül látogatnám meg az országot, várost, barátaimat, egyetemem, egyszóval mindent az itt töltött szemeszteremből. Nem ez volt az első alkalom, hogy Koreában jártam, mégis teljesen más szemszögből ismertem meg a kultúrát. Itt élni viszont teljesen más, másképp ismeri meg az ember a kultúrát, szokásokat, embereket, mint turistaként, így nagyon örülök, hogy belevágtam ebbe a kalandba és ilyen módon is szélesítettem a látókörömet.

Szeretném megköszönni az OBIC-nak és a BGE-nek ezt az elképesztő lehetőséget, hogy támogatták az utazásomat. Az ösztöndíjuknak hála elképesztő 5 hónapot tölthettem álmaim országában és ezért mindig hálás leszek.